

НАША ЦЕРКВА - КИЇВСЬКИЙ ПАТРІАРХАТ

РЕЛІГІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ЧАСОПИСУ «БОРИСТЕН»
ВИДАННЯ БЛАГОСЛОВИВ ПРЕДСТОЯТЕЛЬ УПЦ КП ФІЛАРЕТ №10 (182) 2018 рік

Патріарше богослужіння в день свята
Покрови Божої Матері

14 жовтня, в день свята Покрови Божої Матері, Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет звершив Божественну літургію у Володимирському кафедральному соборі міста Києва.

Напередодні, 13 жовтня ввечері, Патріарх Філарет у соборі очолив Всенічне бдіння. Під час поліелею Святійший Владика помазував вірян освяченим єлеєм.

За Божественною літургією Його Святості співслужили Патріарший намісник, митрополит Переяславський і Білоцерківський Епіфаній, митрополит Луцький і Волинський Михаїл, єпископ Васильківський Лаврентій, духовенство собору та священики з інших єпархій.

На запричастному зі словами проповіді до присутніх звернувся клірик собору прот. Олександр Шмуригін.

Після відправи Його Святість разом з архіереями, духовенством та вірянами відправилися на Софіївський майдан, де було звершено Молитву за Україну.

«Адреси доброти»

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Вже не один рік редакція нашого щомісячника „Бористен” та його релігійного додатку „Наша Церква - Київський Патріархат” стала таким собі містечком благодійної допомоги з боку української діаспори США та Канади. В останні роки через російську навалу на Донбасі і в Криму наші читачі ще й допомагають українцям долати споконвічного ворога. В травневому числі щомісячника «Бористен» було надруковано статтю «Слово про дружину і приятеля», яку написав отець Олексій Лімонченко з Каліфорнії. Привід для публікації був сумний. В своєму дописі о. Олексій розповідав про болючу втрату смерть вірної дружини та приятеля Ніни Лімонченко. Про непросту долю цієї жінки, про її правдивий патріотизм та божність.

А в цій замітці редакція хоче зазначити що горе не зламала святого отця Олексія Лімонченка. У співпраці з редакцією він системно підтримує Україну в боротьбі з російськими варварами. І ось жертвовний отець в черговий раз відгукнувся жертвовою вкладкою на цей раз з огляду на 3-ю річницю упокоєння Галини Робінс, котра була народжена в Харкові. Ми також сердечно вдячні панству Анатолій та Валюх Брантон (Menifee, CA.,) і родині Антона та Олі Флімончук (Budd Lake, N.J.), які зафундували на продовольчі пачки для наших захисників. А ще ми зворушені увагою до потреб сиріт Січеслава п. Віктора Бабанського (Watchung, N.J.) та пані Дарії Самотулки з США.

Ми хочемо нагадати нашим шановним добродіям, що завдяки Вашій небайдужості редакція щорічно влаштовує в сиротинці імпрезу «Українське Різдво». На якому звучить душастирське слово наших святих отців, лунає музика та пісні та звичайно роздаються подарунки. І це справді похристиянські, коли віруючі українці по всіх світах з щирим серцем дякують Господа за його милість у такий шляхетний спосіб. Отож, давайте не забудемося про сиріт і на цей раз.

Влас. інформ.

Дякую

“З листів в редакцію”

Про Україну і духовність

Мабуть, загальновідомо що материкові українці в силу об'єктивних обставин атеїстичної доби за часів Советського Союзу більш вільні від релігійного догматизму, аніж, напевно, більшість в діаспорі. А тому вибачте можливо за думки, котрі не всі поділятимуть. Хоч зразу хотів би зазначити, що з огляду на сьогоднішню ситуацію позиція А. Лозинського цілком слушна і на місті. Коли на Донбасі щодня гинуть наші хлопці для теологічної полеміки не має ані часу, ані дозволу. Слід чітко окреслити нашу духовну окремішність від північних дикунів. І це можна зробити простою назвою Українська Православна Церква. Однак, не забуваймо що в Україні є ще одна християнська церква, а саме УГКЦ, яку наскільки знаю в діаспорі називають просто Українська Католицька Церква. І до якої, знову ж наскільки мені відомо, належить автор. І честь та хвала йому що у своїх роздумах він стоїть на правдивих державницьких позиціях, а не ховається у конфесійних закутках. За останніми статистичними даними УГКЦ налічує нині в Україні близько 7 мільйонів вірних. Кількість населення порядної європейської держави. І лави УГКЦ зростають з динамікою навіть більшою, аніж православних. Отож, отримавши довгожданий Томас українці повинні зменшити своє релігійне розбиття. Однак, в будь-якому випадку фактом залишається існування двох головних Церков свідомої української спільноти. УПЦ та УГКЦ, котрі на радість північним сусідами формально таки залишаються різними інституціями. Чи на користь це Україні?! Питання риторичне. Реалізм відчуття потрібне для досягнення навіть неможливого. Я знаю що з багатьох причин до об'єднання УПЦ та УГКЦ можуть дожити в країному випадку лише мої онуки. Та воно глибоко переконаний заб'є останній цвях в покришу московської шовіністичної труни. Сьогодні такий варіант знову ж таки ніхто серйозно розглядати не буде. Однак, назва Київська Христова Церква була б компромісним підґрунтям для майбутньої консолідації. Князь Володимир хрестив не католиків, і не православних він хрестив язичників. А тому

історична мотивації такої позиції цілком незаперечна. Дякую за увагу. З привітом Ф.С.
“До великого моменту”

“Будь готовий кожний з вас!” Так писав великий поет каменяр Іван Франко. У нас сьогодні такий “великий момент” - нагода автокефалії і патріаршого устрою нашої православної церкви. Подія така велика що вона потрясла нашим найбільшим ворогом Москвою.

В історії українських відносин з дрігими народами в основному ворогами, а тим більше з Москвою, той ворог завжди відігравав підлу роль агресора, однаке дуже часто не без співучасти української сторони. Були у нас зрадники, підлабузники, але мабуть найчастіше причинами нашої поразки були власні амбіції а то і полонофільство, малоросійство або русофільство. Сьогодні знаходимось перед ще одним помітним іспитом нашої національної зрілості. Одначе дійсно наша історія повинна бути для нас найкращим учителем бо вона переповнена прикладами як “не поводитися”. І тут велика лекція нашого нещасного Православного Християнства яке у нас починається ще з Х століття Князя Володимира, а фактично з IX століття Князя Аскольда або і ще раніше з Святого Андрія Первозванного.

У 1620 році Єрусалимський Патріарх Феофан у Києві таки у Печерській Лаврі відновив Київську православну метрополію і висвятив опісля Іова Борецького, ігумена Києво-Михайлівського монастиря митрополитом Київським і ще сімох, одного у сан архієпископа і шість у сан епископів. Ця подія фактично стала завдяки зусиллям видатного козацького гетьмана Петра Конашевича Сагайдачного. Мотиви Сагайдачного у той час були загадковими напів політичними але також особистими. Він вів боротьбу за важливість влади в Польщі і всупереч католицизму зокрема після Берестейської Унії 1596 року.

І так згодом ієархи Київського Православ'я почали писати і висувати нову ідею споріднення України-Русі і Москвії яка у цей час свого глибокого примітивізму називала себе після впаду Візантії єдиною

Православною політичною істотою. Сам Борецький писав “...з Москвою у нас одна віра і богослужіння, одне походження, мова і звичай.”

Це були перші кроки. Дальші Київські ієрархи впроваджували європейську культуру та освіту у темну Москву. Загально гетьман Сагайдачний записався в історії великими літерами зробивши з козаків велику військову і політичну силу. Але він також встановив таким нахилом ідеологічну спорідненість з Москвою. А зробив він це також задля власних амбіцій його важливості по відношенню до Варшави. Вже після Переяслава відомо чим ця спорідненість закінчилася. Українська церква з часом була підпорядкована Московському патріархатові. Події 1685-86 років так званого суперечливого вибору Митрополита Гедеона Четвертинського, його подорож у Москву 1685 року, підпорядкування її та листи з 1686 року Вселенського Патріарха у цій справі відомі. Українські митрополити були запрошенні в Москву, деяких навіть заразовано між святыми Московської Православної Церкви. Все і не тільки через агресію Москви.

Сьогодні після великого рішення надати автокефалію Українській Православній Церкві Вселенським Синодом та скасування цих “листів” з 1686 року розпочалася дискусія, щодо об'єднання навіть трьох церков православних в Україні, а саме Київського Патріархату, Автокефальної Православної Церкви та Української Православної Церкви Московського Патріархату. Патріарх Філарет проголосив потребу скликання об'єднувального Собору. У тому намірі відбулися розмови між двома хіба основними особами українського Православ'я, Патріарха Філарета Київського Патріархату та Митрополита Макарія Української Автокефальної Православної Церкви. Засоби Масової Інформації в Україні та діаспорі подали недавно звідомлення з інтерв'ю по телебаченню того ж Митрополита Макарія. Митрополит нарікав на Патріарха Філарета, що не вдалося домовитись, щодо об'єднувального Собору. Правда Митрополита Макарія жалкування на Патріарха Філарета можна було сподіватися, але причини були подані такі: Митрополит Макарій висунув потребу узгодити статут, назив і статус тобто чи патріарший чи митрополичий (чому митрополичий?) перед скликанням Собору. Філарет відповів “А статут

у мене є” а Макарій сказав “У мене теж є, але з двох статутів, треба зробити один”. “Ні-каке Філарет-мій буде статут”. Каже Філарет що і назва вже є і всі мають приєднатися до церкви яку він очолює, а статус є патріарший, за словами Макарія, Філарета відповів “з злістю”, а сам Макарій був “приголомшений”. Президент України Петро Порошенко який фактично був подібно як Сагайдачний ініціатором і мотором “реанімації” Православної Церкви запропонував називу Православна Церква в Україні, тобто без слів патріархату Київського чи автокефалії. На кінець інтерв'ю Митрополит Макарій подав думку, що перше Вселенський патріарх повинен надати “Томос” а вже опісля надіслати до Києва свого Митрополита для обговорення об'єднання.

Тут як і в минулому виглядає велике діло готові “наші” змарнувати або зробити лиху спричиненого в першу чергу власними амбіціями і нашими мабуть притаманними вже внутрішніми непорозуміннями. Чи потрібно нам закордонного арбітра, щоби нас успокоїти та об'єднати задля великого діла? Неважко ж ми не можемо самі дати собі раду і при таких великих моментах знайти спільну мову? Українська Православна Церква повинна бути одна, з узгодженим статутом, з Київським Патріаршим устроєм і назвою яка цевказує. Ієрархи і президент повинні зрозуміти при цьому, що хоча вони рушії великого почину, їхні особи не можуть стояти на перешкоді не тільки історії але народу.

28 жовтня 2018 року
Аскольд С. Лозинський

ІСТОРИЧНИЙ "ТРОЯНСЬКИЙ КІНЬ" УЖЕ Є В УКРАЇНІ...

Нешодавно Америка відкрила російське таємниче втручування у виборчий процес Америки, як виходить з того то, Росія втручається всюди там де її потрібно. Очевидно, в Україні від давна Росія втручається і то не дуже таємно. В Україні, покищо, вороги прикрили цього коня гнилим осіннім листям і чекають нагоди, коли відкрити двері і випустити першу трійцю своїх переодягнутих "зелених чоловічків" на кандидатів президента України. Для дезорєнтації, з певністю цих кандидатів буде більше, як один.

В результаті існуючої ситуації, владній структурі та олігархам добра не чекати, якщо не дай Боже, виникне другий Донбас, то для них буде відкрита дорога за Березовським. І не меншу науку одержить також і електорат, що чужа стухла гречка не смачна і дуже шкідлива на живіт.

До виборів ще далеко, час кожному з окрема подумати, Чи я люблю свій народ, рідну мову і культуру, чи я хочу жити у вільній незалежній українській державі, чи я хочу щоб мої нащадки жили без страху на волі. Якщо так! То дай Боже мені сили і мудрості виконати чесно, долею наложений на мене обов'язок історичної вагомості.

Прошу пам'ятати, що п'ята колона і ворожа агентура, будуть інтенсивно працювати в некористь нашого народу і держави, тому треба бути обережним і спостережливим і негайно зголосувати підозрюваних осіб до поліційних станиць. Просимо мати на увазі, що від цих виборів багато залежатиме, чи доля нашого народу покращає, чи погіршає!

“Вісті з діаспори”

ПАРАФІЯ ВІТАЄ СВОГО НАСТОЯТЕЛЯ.

В Українській православній церкві Святої Покрови Київського Патріархату в Кліфтоні відбулось свято- парафіяни відмітили десятиріччя виконання обов’язків настоятеля церквиprotoієрея Яріша Ярослава. Десять років тому наша парафія переживала важкий період. Старші парафіяни поступово відходили, їх залишалось все менше. Але отець Михайло Земляченко постійно переконував своїх парафіян, що “Бог нас не залишить, він нам допоможе”. І громада пережила важкі часи, кількість парафіян почала зростати за рахунок четвертої хвилі українців. У відродженні парафії є велика заслуга Івана Петровича Білоброня, який протягом багатьох років об’єднував і підтримував парафію, сам розв’язував всі господарські і фінансові проблеми, приклав значні зусилля при переході парафії під омофор Київського патріархату. Певний внесок в пожвавлення життя парафії вніс отець Віталій Ігнатів, але обставини життя змусили його поверну-тися до України. Коли десять років тому настоятелем церкви став отець Ярослав, церква відродилась, одержала нове життя. В Україні він закінчив Волинську духовну семінарію, деякий час працював настоятелем, він має належну теоретичну підго-товку і практичний досвід. Працюючи настоятелем церкви Святої Покрови о. Ярослав добросовісно і відповідально виконує свої обов’язки. Він кожної неділі вчасно прибуває до церкви разом з матінкою Марією і двома малими дітьми Наталею і Олександром. Отець Ярослав добре знає церковні канони і обряди, вміє до-вести їх до віруючих.

На належному рівні проводить релігійні свята- Різдво, Великдень, Свято Покрови та інші. В церкві завжди без затримки, враховуючи бажання парафіян, виконує всі церковні обряди: шлюби, хрещення дітей, сповіді і при-частя, здійснює панахиди за померлими, відвідує хворих парафіян вдома і в лікарні. Його проповіді і молитви добре підго-товлені, побожні і повчальні, вони несуть людям спокій і доброту, тому їх слухають з цікавістю.

З перших днів перебування на посаді настоятеля, отець Ярослав своєю роботою, побожністю, простотою і добротою об’єднав людей, організував їх і своїми силами громада відремонтувала будинок церкви, де слід відзначити І. Худика, О. Дубину, Л.Бідника, М. Ябchanку та інших парафіян. Внутрі-шній ремонт стін, підлоги, вікон, дверей зробили Е. Коростіль, В.Криж, Б. Бложко. Внутрішнє художнє оформлення і розпис стін, стелі виконали під керівництвом нашого художника В. Рибалта Е. Коростіль, М. Глова і Б.Музичак. Сьогодні ця робота продовжується, В. Рибалт готує образи Хресної дороги Ісуса Христа, яку він пройшов на Голгофу, вона символізується у вигляді 14 образів. За власний рахунок отець Ярослав придбав і пожертвував позолочений престол для вівтаря, зберігаючи під ним оригінальний дерев’яний престол, встановлений засновниками церкви. Наша парафія постійно зростає, приходить чимало молоді з дітьми. Силами батьків в приміщенні церкви підготовлена кімната для дітей, кількість яких зросла, діти забезпечені іграшками. Отець Ярослав

впевнений, що якщо до церкви приходять діти-парафія має майбутнє. Він постійно проводить заняття з дітьми, готує їх до першого причастя. Щорічно, перед початком навчального року отець благословляє учнів і студентів добре вчитись.

Отець Ярослав став духовним батьком і наставником нашої громади. В своїх молитвах він завжди згадує про Україну, ми молимось за свою державу, за свій народ, за Президента і Уряд України, за тих, хто боровся і сьогодні бореться за неї, за перемогу над ворогом. Ми постійно відчуваємо себе разом з Україною, є її невід'ємною частиною. З перших днів АТО отець Ярослав підтримав пропозицію парафіян, які запропонували надавати посильну допомогу Україні. З того часу і до сьогоднішнього дня ми збираємо кошти, які відправляемо пораненим в Україну. Всього відправлено біля 20 тисяч доларів та біля 20 посилок тяжкопораненим воїнам та сім'ям тих, хто загинув. Постійно сім'я В.Лазірко зустрічається з пораненими воїнами

України, які лікуються в госпіталях США і передають їм зібрані кошти. Цю роботу по наданню допомоги пораненим сім'я В. Лазірко проводить і сьогодні.

Чітку, безкомпромісну позицію зайняв отець Ярослав разом з парафіянами церкви в питанні утворення помісної церкви в Україні і одержання Томосу. Він переконаний, що в незалеж-

ній державі Україна повинна бути незалежна помісна церква, яка повинна захищати інтереси своєї держави.

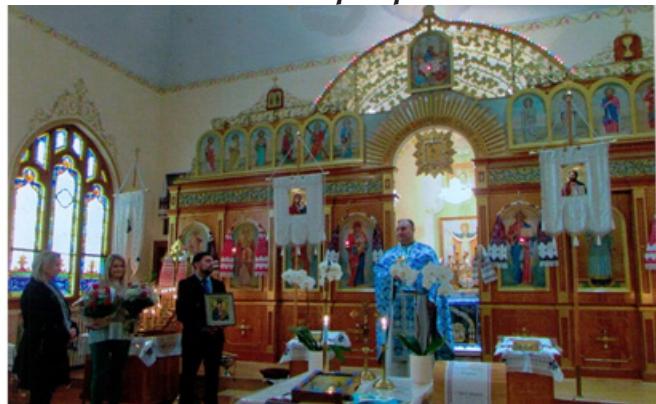
Своєю роботою отець Ярослав здобув пошану і повагу всіх парафіян. В зв'язку з десятиліттям його роботи в нашій парафії, з ініціативи заступника голови Управи церкви Сільвії Білобронь парафіяни підготували своєму настоятелю несподіваний подарунок.

Після закінчення недільної служби Божої Павло Шийка від імені всіх присутніх поздоровив його з славною річницею, подякував за роботу, побажав здоров'я і успіхів у майбутньому і подарував йому образ "Неустанної помочі", виготовлений нашим художником В. Рибалтом. Отець Ярослав від несподіванки був так розчулений, що не зміг говорити і лише вимовив: "Дякую, що ви є. Не було б вас, не було б і мене." Після цього всі були запрошені на святковий обід, який приготували наші жінки. Отцю Ярославу вивезли до столу величезний торт більше метра висотою, виготовлений парафіянкою М. Музичак. Торт був такий великий і смачний, що його вистачило всім присутнім.

На святі були представники сусідньої церкви Святого Воскресіння на чолі з отцем Олексієм Гольчуком і представники кредитів Валерій Богатчук з дружиною Іванкою Лотошинською

Так парафіяни церкви Святої Покрови показали свою повагу і пошану, своє відношення і ставлення до свого духовного наставника Ярослава, які він заслужив своєю працею.

Володимир Кривоніс (США)

Єпископ Варсонофій взяв участь у святкових заходах громадського об'єднання “Союз Українок”

14 жовтня 2018 року, в день свята Покрови Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і Приснодіви Марії, в місті Мукачево відбулося святкування 25-річчя Мукачівського міського осередку громадського об'єднання «Союз Українок» та 10-річчя з дня утворення хорового колективу «Відгомін.

В цьому святковому заході взяли участь єпископ Ужгородський і Закарпатський Варсонофій та благочинний Закарпатської єпархії протоієрей Сергій Потюк.

Захід розпочався з молитви "Отече наш", після чого архієпископ привітав ювілярів - звернувшись з словом поздоровлення до ювілярів. Також, відповідно до указу Святішого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета, Мукачівському міському осередку громадського об'єднання «Союз Українок», було вручено Церковну відзнаку - Патріаршу Благословенну грамоту.

“НОВИНИ З-ЗА КОРДОНУ”

Українці в Іспанії провели захід «Запалимо свічку пам'яті»

6 і 7 жовтня 2018 року парафія святителя Миколая в м. Валенсія провела акцію «Запалимо свічку пам'яті» по жертвам Голодомору-Геноциду 1932-1933 років в Україні. З нагоди 85-х роковин цієї жахливої трагедії українського народу, заподіяної злочинним радянським режимом. В акції взяли активну участь громада святителя Миколая УПЦ КП м. Валенсія (Іспанія) і маркетингова асоціація «AMBIP».

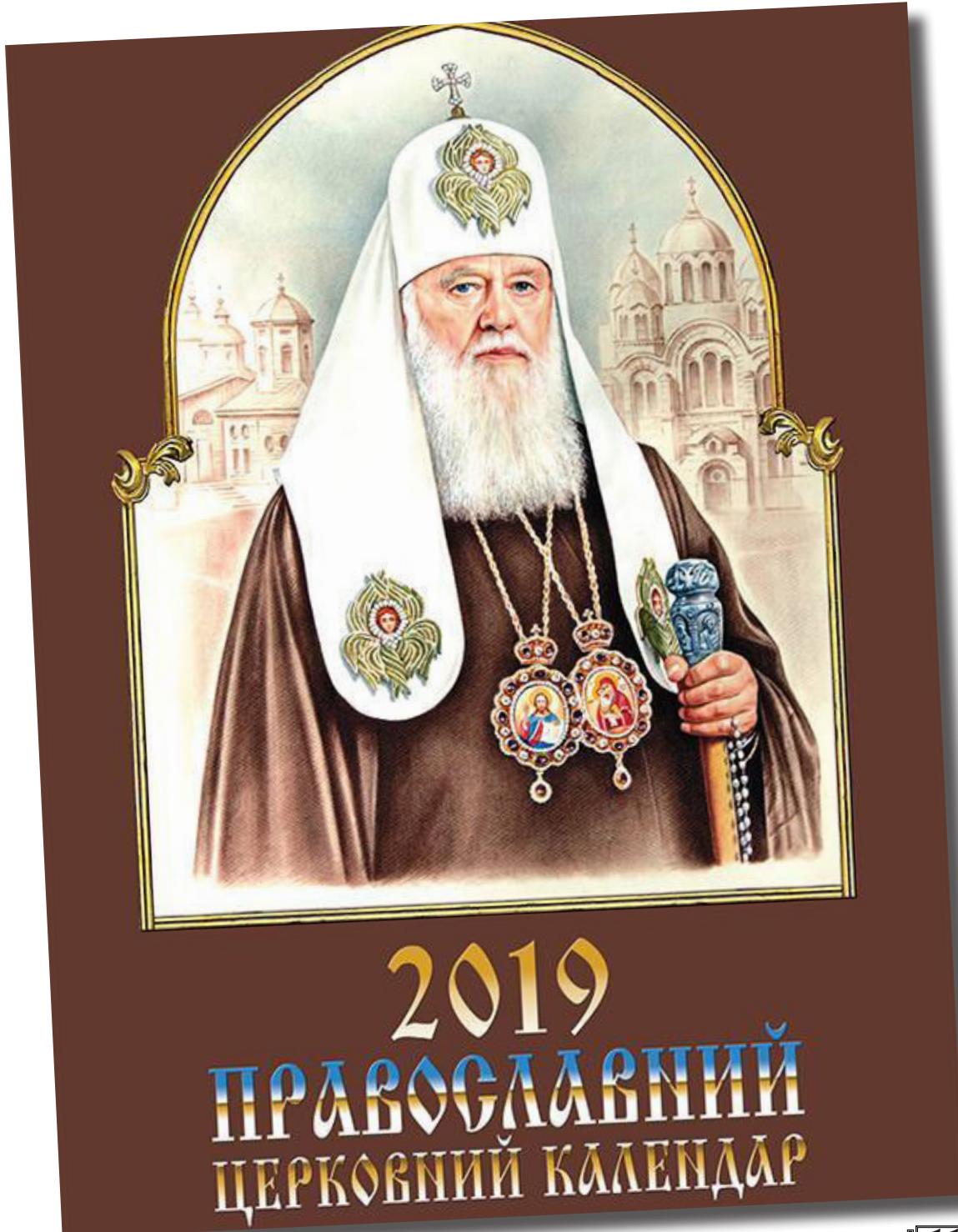

“КИЇВСЬКА ЄПАРХІЯ”

**У Видавничому управлінні УПЦ Київського Патріархату
опубліковано «Православний церковний календар – 2019»**

У Видавничому управлінні УПЦ Київського Патріархату опубліковано «Православний церковний календар – 2019». Як і щороку, видання вийшло у трьох варіантах: офіційний настільний календар (формату А4), кишеневого розміру (формату А6) та настінний (формату А2). Видання присвячені прийдешньому 90-літньому ювілею Святішого Патріарха Київського і всієї Русі-України Філарета.

“ВІСТИ З ЄПАРХІЙ”

Епископ Симеон взяв участь у святкуванні 100-річчя першого в Україні драмтеатру

Другий театральний фестиваль «Феєрія Дніпра» відкрився в театрі ім. Шевченко спектаклем «Нація». Це прем'єра дніпровського театру, поставлена за новелами української письменниці Марії Матюс. Відкриття фестивалю співпало зі святкуванням 100-річчя заснування театру ім. Т. Г. Шевченка — першого державного драматичного театру України. В рамках свята на площі перед театромувесь день, проходив театралізований концерт з привітаннями від представників облдержадміністрації, облради, міського керівництва, духовенства, театрів, професійних співаків, самодіяльних колективів, підприємств, організацій. Для гостей свята організували ярмарок українських сувенірів і виставку ретромашин, провели майстер-класи. Всі бажаючі могли взяти участь у безпрограшній лотереї та аукціонах. Глядачів розважали ростові ляльки і живі скульптури. Свято завершилося фейєршоу. Після святкових заходів театр представив глядачам прем'єру патріотичного спектаклю «Нація» за романом Марії Матюс (режисер Сергій Кузик). Ця прем'єра, присвячена ювілею театру ім. Шевченка, стала також і офіційним відкриттям фестивалю «Феєрія Дніпра». У виставі взяв участь весь колектив театру. У переповненому залі було багато і почесних гостей. Серед них громадський діяч, президент Міжнародного благодійного фонду «Солідарність» Олександр Петровський, керуючий Дніпропетровською єпархією Преосвященніший Владика Симеон з духовенством, який відзначив театр орденом св. кн. Володимира III ст., голова Дніпропетровської обласної ради Гліб Пригунов та багато інших поважних гостей. У виставі «Нація» використані колоритні національні вбрання, показані традиції українського народу і розкрита щира і сильна душа української нації. Дія спектаклю відбувається в 1950-х роках, коли на Західній Україні панувало свавілля радянської влади.

Показано, як волелюбні українці боролися за свій край і свої сім'ї, рятуючи націю. Тут ми побачили зламані долі героїв, страх, смерть і любов. Спектакль поставлений настільки емоційно, що багато глядачів не могли стримати слези.

«В ювілей нашого театру ми всім нашим творчим колективом вирішили поставити «Націю», — каже директор театру ім. Т.Г.Шевченка Оксана Петровська, якавиконала новій постановці роль вдови. — «Цей спектакль перегукується з нашим часом. У ньому показано, як на нашу землю нападають агресори, які хочуть збити Україну з ніг. Але, як бітам не будо, наша нація була, є і буде. Українці завжди будуть боротися за свою землю так, як в «Нації». Ми показали, що українці не здаються, і на коліна нас поставити ніхто не може».

— «Прем'єра докладна, зворушлива, емоційно важка. Але треба намагатися, щоб цю виставу подивилися як найбільше студентської молоді, щоб пізнати історичні факти через емоції,» — зазначив після прем'єрного показу голова Дніпропетровської облради Гліб Пригунов.

Голова облради також вручив директору театру ім. Шевченка Оксані Петровській нагороду за розвиток духовності. Нагадаємо, що фестиваль «Феерія Дніпра» проходить в театрі ім. Шевченко з 29 вересня до 7 жовтня. В його рамках презентують 10 кращих вистав театрів з усієї країни. Фестиваль вперше був заснований головою обласної ради в минулому році. На цей раз на «Феерії Дніпра» будуть представлені спектаклі сучасних європейських драматургів: Лукаса Берфуса і Костянтина Кеяну. Для дітей окремо підготовлена прем'єрна казкомюзикл «Хто здолає Дракона». Не обійтеться і без майстер-класів з акторської майстерності. Їх проведуть Богдан Бенюк (акторська напрямок) і Станіслав Мойсеєв (режисура).

"ПАТРІАРХ"

Відбулася зустріч з Надзвичайним і Повноважним Послом Великої Британії в Україні Джудіт Гоф

23 жовтня 2018 року Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет прийняв у своїй резиденції Надзвичайного і Повноважного Посла Великої Британії в Україні Джудіт Гоф.

У зустрічі також взяв участь голова Управління зовнішніх церковних зв'язків, в.о. екзарха Європи архієпископ Рівненський і Острозький Іларіон.

Посол Великої Британії привітала Предстоятеля УПЦ Київського Патріархату з 23-ою річницею інtronізації. Також під час бесіди сторони обговорили актуальну релігійну ситуацію в Україні та світі, стан та перспективи утворення в Україні єдиної Помісної Православної Церкви, розвиток міжконфесійного діалогу в нашій державі і висловили своє бачення щодо становлення релігійної свободи й демократії.

"Наш принцип - свобода без насилля" - зазначив Патріарх Філарет.

Джудіт Гоф запевнила Святійшого Патріарха Філарета в тому, що уряд Великої Британії й надалі підтримуватиме Україну.

Наприкінці зустрічі Предстоятель подякував Надзвичайному та Повноважному Послу за привітання та розмову й вручив пам'ятний подарунок.

Відомий український співак Тарас Тополя прочитав лекцію у КПБА

25 жовтня у Київській православній богословській академії в рамках проекту "Публічний лекторій" з лекцією «Важливість іміджу Української Церкви та священнослужителів для популяризації в суспільстві» виступив український співак, фронтмен гурту «Антитіла», волонтер Тарас Тополя.

<http://www.kpba.org.ua>

Доповідача представив перший проректор КПБА протоієрей Олександр Трофимлюк.

У своєму виступі лектор повідав слухачам про бачення сенсу життя, про те, що його надихає в написанні пісень, про свою волонтерську діяльність та місію для суспільства. Серед слухачів цього Публічного лекторію були аспіранти і студенти КПБА, запрошені гості та навіть діти - вихованці музичної школи з Херсонської області.

На завершення Тарас Тополя заспівав пісню «Лови момент» під акомпанемент на фортепіано студента 2-го курсу Київської православної богословської академії Тараса Дідика.

Традиційно протоієрей Олександр Трофимлюк вручив лектору подяку за участь у проекті "Публічний лекторій".

Раніше публічні лекції у Київській православній богословській академії

прочитали Анастасія Браткова - директор та власниця PR assistant агентству, тренер з розвитку особистих навичок Іван Омелян, помічник народного депутата України, засновник інформаційної платформи з підтримки медичної реформи "medreform.it.ua" Євген Кузик, відомий український журналіст, політехнolog, радник Президента України Олег Медведєв, професор університету св. Фоми Аквінського (Сент Пол, Міннесота, США), президент і засновник Міжнародного православного богословського товариства Павло Гаврилюк та інші.

<http://www.kpba.org.ua>

<http://www.kpba.org.ua>

Молитва до св. Архангела Михаїла

Святий Архангеле Михаїле, найславетніший князь й полководцю ангельських воїнств! Прийди на допомогу людям, яким загрожують сили темряви. Прийди, адже люди створені за образом Бога; відкуплені життям, смертю і воскресінням Ісуса Христа, Його Сина; призначенні бути храмом Святого Духа. В тобі, святий Михаїле, Церква має свого Захисника й Покровителя. Ти ведеш спасенних до небесного щастя. Проси Бога миру, щоб Він переміг владу сатани – сіяча неспокою і лицемірства, – і не дозволив йому тратити людей в рабстві та шкодити Церкві. Нехай з твоєю допомогою Жінка, одягнена в сонце, Цариця Ангелів, розчавить голову Антихристу й захистить

своїх земних дітей від його підступів. Перший захиснику слави Всешишнього! Занеси наші молитви до Бога і проси Його змилосердитись над нами. Зв'яжи сатану й кинь його в пекельну безодню, щоб він більше не обманював народи. Вчини так, щоб ми все своє земне життя і всю вічність звіщали гасло: «Хто ж як Бог!» Амінь.

РЕКЛАМА

Швидко
Зручно
**ПРЯМО
В РУКИ**

Найшвидший і найбільш надійний посилковий сервіс до України та країн СНД. Порівняйте терміни доставки пакунків через компанію MIST з іншими компаніями і переконайтесь в цьому самі.

- **ДОСТАВКА КОРАБЛЕМ**
В Україну: 30-40 днів
В Москву: 30-40 днів
В Ст. Петербург: 35-45 днів
Решта регіонів на www.meest.us
- **ВІДПРАВКА АВІА і МОРСЬКИХ ВАНТАЖІВ**
○ **ДОСТАВКА АВТОМОБІЛІВ У КОНТЕЙНЕРАХ**
○ **УПАКОВКА І СТРАХУВАННЯ**
○ **ПЕРЕКАЗ ГРОШЕЙ ЗА НАЙНИЖЧИМИ ЦІНАМИ**

EКСПРЕС ДОСТАВКА ПОСИЛОК:
В Україну: 3-5 робочих днів
В Москву: 5-7 робочих днів

MIST **MEEST**

1-800-288-9949 www.meest.us

Marketing and design by [imaginestudio.com](#)

Редактує колегія. Адреса бюллетня "НЦ КП"

Адреса редакції

а/с № 791, 49008 м. Дніпро, Україна

Телефон: (050) 340 - 28 - 27

e-mail: fidelsukhonis@gmail.com

Представництво за кордоном:
У США та Канаді: Mr. V. Babanskyj, 74 Oakridge,
Watchung, N.J. 07069, USA;

 borysten.com.ua - архів бюллетнів
CatArt Верстка та дизайн

Папір офсетний. Друк цифровий
Видавець ФОП Озеров Г.В.
м.Харків, вул.Університетська, 3, кв.9
Свідоцтво про державну реєстрацію
№ 818604 від 02.03.2000